

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 frt. Félévre 5 frt.
 Három hónapra 2 frt 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiac 10 cse-y-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.
Hirdetési díj:
 5 hasábos petit sorért 5 kr.

Nyitlőterem megjelenő közlemény 5 hasábos sora 15 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szinte több izbeli hirdetés alkuszert a legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: Minden beigtatásért külön 30 kr.
Előfizethető helyben:
Teleki K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésben s a szerkesztőségben. — Egyébként a postahivatalok utján.

Az ország fővárosa.

○ Vidéki ember szent áhitattal lép az ország fővárosára földre.
 Az ifjabb nemzedék, ki először lépi át Magyarország fővárosát, át van hatva azon magasztos gondolatokról, hogy itt a hazafiság, a nemzetiség mindazon jelenlétével együtt díszeskorban öszenfüzve találja, melyek egyes vidékeket a mindennapi életből kiemelve, a nagyság és jólét áldásai jelzésére szolgálják. Természetesen szent ösztön sejteti, hogy Budapest fővárosok, mint a szív két kamrája, egy testvér irántól vannak áthatva, egy test, egy lélek együtt, melyeket Magyarország önállóságának, függetlenségének óhaja legerősebben áthatott.

A mult dicőségének emléke egyfelől, jövő nagyságának reménye másfelől, igen természetes indokokból, a mai fővárosoknak oly hízogó képét rajzolja a hazafii szent hévű lelkesült ifjabb nemzedék elé, melynek vonásai, mint a nap gyújtójában összehalmozott napsugarak, fényt és melegt terjesztenek mindenfelé a hazában, anélkül, hogy fényükből s melegükből csak valamit is vesztenének.

A fővárosok természeti fekvése, királyi kinézése, az őz Duna hullámai, melyek Mátyás világhírű királyi lakának lábainál rakják le megtört gyűrűket, hódolati jelvényül; s minden más nevezetesebb mozzanat oda működik, hogy a fővárosok nagyszerűségét emeljük az ifjabb nemzedék gondolatában, mely a magyar nemzeti jellemnek és szokások legerősebb fészékül, központjául festi le Budapestet. . . .
 Fájdalom, a vidéki ember, az ifjabb nemzedék legtöbbször családji reményében; mert a magyar elem erős jellemvonásainak hiányaiért a tájfékvesztés természetadta gazdaságát kénytelenek vigasztalni elfogadni!

Nemzeti nagylétkünk ódon jelvényeiből alig áll fenn valami; a jelenből vett észleletek pedig legtöbbször szomorúságot, hazafii méltó búskomorságot és aggodalmakat okoznak. Sem ruhaviselet, sem anyanyelvünk ékezen zengő szavainak bájos csengése . . . nem emlékeztet bennünket arra, hogy Budapest Magyarország fővárosában legyen. Történelmünk lelke nincs megőrkítve a szobrászat és festészet műkinészeivel, melyekből azonnal rá kellene ismernünk az ország fővárosára, a melyet oly szépek, oly nagyszerűnek óhajtunk, s ahol a hazafiság is legfelső fokán képviseljük. . . .

S ha van olykor pár mozzanat, egy-két jelenet, néhány esemény, mely aggodalmait közt megvigasztalja a magyart, az majdnem egyedül; az ott naponkénti nagyszámú meg-

jeleni szokott magyar vidéki elemek nemzeti jellem, kinövomata, mely ruházatban, nyelvben szokásokban és tiszta magyar érzésekben jelentkeznek.

Ugy, hogy ha Pestnek tudományos embereit, íróit, művészeit sorra vesszük: oly eredmény mutatkozik, hogy azok legnagyobb részét a vidékek szolgálatják, s Pest járul hozzá legkevesebbel!

Miből következik, hogy Pestbuda nem magától lett azzá sem, ami most, odáig is, a hol most áll, a vidékekről telepedett értelmiség juttatta; az ősi Pestbuda törzs lakosága nem azon városnak mutatja Budapestet, mely Magyarország fővárosa, hanem fájdalom, a nemzeti jellegtől elütő és ahoz csak nagynehezen simuló idegen ajku lakosság fészékül tünteti föl. . . .

Budapest a Baththányi-ünnepély alkalmával levette világvárosi negyelyt kinézését, s a magyar fővárosok kedves képét mutatta az ország lakosságának!
 A nagy vértanu iránti kegyelet a magyar ruhaviseletet, az anyanyelv és a nemzeti érzés nyilatkozatait visszaadta a fővárosnak; a vértanu iránti jó emlékezet, a zsarnokság gyűlölete, a magasan fenlőgő hazafiai érzés . . . mind . . . mind testvéreké tette a gyászünnepélyre összejutottakat; egyesítette őket azon kegyes óhajlásban is: vajha Budapest fővárosok nemcsak külsőségeiben — mi irányban már az ország részéről megtették az intézkedések — hanem testben és lélekben is annyira magyarosodásnak indulnának, hogy a magyar ember, ha oda felmegy, valódi jeleire találjon ott a magyarságnak, valódi, hoi tükrét lelje föl a magyar jellemeknek és szokásoknak; mig most Henci emlékköve mellett hiába keresi nagy Lajos, Mátyás, Hunyady János s több hősünk szobrai; s mig idegen öltözetre, idegen nyelven társalásra bukkann uton-utófé!

— **Rajner Pál** belügyminiszter egészsége, mint a „P. L.” halja, helyre állt. A miniszter f. hó 12 vagy 13-án tér vissza a fővárosba, hogy megkezdje megszokott hivatalos működését.
 — **Pozsonyban** közelebb képviselő választás lesz, miután Lónyay Menyhért közös pénzügyminiszter lemondott a képviseléséről. A baloldali H o r n Edét, a jobboldali S m a r j a t Károlyt léptette föl. Ez utóbbinak semmi érdeme sincs, kivéve azt, hogy vak kormány párti.

Baththányi Lajos tetemeinek ünnepélyes eltemetése.

— A nemzeti kegyelet és ünnepélyének még az idő is kedvezni látszott, s a korán reggel közös magánépületekre kitűzött gyászlobogókat szinte szelőlöngé. Az egész város ünnepek színe

— Squire! ez oly eset, mely nem tűr halasztást — gyilkossági eset!
 — Gyilkossági eset! — ismétlé a squire, no már az más; azonnal lemegyek.
 Mig a rendőrök és a fogoly a kapu előtt álltak, egy kocsi robogott elé, melyből Evelynné és fiúve könnyedén pattantak le, anélkül, hogy a kapu előtt ácsorgó csoportra ügyeltek volna. Reginald meg nem állhatta, hogy egy pillantást ne vessen Leyton Gáspárra, ki pokoli diadal kifejezésével mosolygott rá.
 Csakhamar megnyitá a kapu és az egész társaság belépett a yonkersi legfőbb hatalmasság intérsére a hivatalos terembe. Alacsony, szentes, poros helyiség volt ez, melynek egész burzatza két szuette padból, egy vény rozszant asztalból és egy nádszövetű székbl állott. Erre ül le, egyet szippantva s aztán így szól:

— Nos tehát halljunk az esetet. Ki emeli a vádat s mit tartalmaz az?
 — A vádat én emelem, — szól Gáspár előlépve — és én azzal vádolom a foglyot, hogy mister Evelynnt meggyilkolta.
 — Mister Evelynnt! — kiált föl a Squire sivity hangján s ijedten ugorva föl székéről. — Lehetséges-e? kik önnök tanúi?
 — Hogy az igazság kiderüljön — szól Gáspár — magammal hoztam nővéremet, ha bár ő határtalanul fájdalmas folytán inkább óhajtott volna a nyilvánosan fellépést kikerülni.
 E pillanatban mistress Evelyn oly irtoztalanan felordított, hogy az elérkezényt squir mindent elkövetett meggyújtására, fölémlítve, — hogy neki szent kötelessége mindent napfényre deríteni.

Majd beszélni kezdett a nő, de alig volt képes ennyit mondani: — szégyen — egyetlen dára férjem! — midőn újultán hanyatlott fiúve karjai közé.
 Egy hét mult el, anélkül, hogy újabb tények derítették volna föl Doktor Charlton még mindig börtönben állt; Evelyn urat pedig a legerősebb kutatás dacára sem lehetett föltalálni. Edith mindennap meglátogatta kedvesét a foglaga keserűt feleletim igyekezett vele, s Lionel is, ki megborzadva hallá Leyton Gáspár és nővéremek több rabnál gonoszabbait, gyakran fölkereste Reginaldot, Evelynné még mindig legmélyebb fájdalommal telve, és csupán fivéré fogságát elviselni.

Egy reggel Edith, Klára és Lionel együtt járkdáltak a parkba, midőn egy fiatal lány, szarkadva rohant hirtelen a parkba, midőn azonnal siessenek föl a kastélyba. Kérdésökkel

öltött a kegyelet e napján, s e nap valóban ünnepek is volt, nemzeti ünnepek, melyet ur és szegény a kinek közbelen magyar szív dobogott, megünnepelt egyaránt.

A ferenczei templomban, melyben a dicsó vértanu tetemei a gyászruvatára ki voltak téve, ezen és a megelőző napon tizenkétet tudtak a látogatók. Délben a templom bezárzott, s egy óra tájban az elhunyt családja, s több régi hi barát járultak a ravatalhoz, s ott teljes csendben imádkoztak, mig kinn a főváros valamennyi harangjának zúgása hirdette a gyászünnepély kezdetének közöletét.

Két óra felé az utcák ujra telni kezdtek, s megkezdődött a zászlók alatt érkező egyetek és testületek s küldöttségek sorakozása. Három órakor már a Rókustól a Ferenczei templomáig, s a kecskeméti utcán át a Zrinyi minden talpalatnyi föld el volt lepte. Több ház kapujában emelvényeket rögönöztek, sőt még a házak tetemei is jutott az ünnepélyben részt venni óhajtó közönségből.

A templomot két órakor nyitották meg, s oda roppant bajjal mintegy kétezeren jutottak be a jogosultak, azaz jegyzői bírók közül, s a templom minden zugában megtelt, hogy mozdulni nem lehetett.

Ekkortájt érkeztek meg egymásután az iparos testületek. Az ő budai hajótársi mintegy kétezer tag képviselte, ezek közül zenekarral, elől fekete, aztán hat szines, de fekete fáttyollal bevont zászlóval, s a zászlók mindenike körül hat egy szövetekkel imposans látvány meglepett a szegyetem terét foglalták el. Ezek mellett állítottak fel a többi iparos és munkás testületek. Az állanvasutól is mintegy 500-an jelentek meg. A kereskedő ifjak többnyire atlitában; egyezőval alig van Pest-Budán iparos, munkás, kereskedelmi s más egyéb egylet és testület, mely díszes küldöttség által képviselve nem lett volna.

Pestmegye, az országgyűlés, az akademia, a Kistaludly társaság, az egyetem, a magyar gazdaszónok egylete, mind külön-külön küldöttség által képviseltettek. A honvédek Ivánka és Szekulits ezredesek vezették, zászlójuk egy újabb szerény nemzeti zászló volt, mint Pulszky, a nemzeti muzeumból, dacára, hogy ismételve felkértett, régi honvédszóló nem adott.

A szabósi küldöttséget Bónis Sámuel, a jászkunoktat Mocsy alkaptány vezette. Láttuk meg ezeken kívül a „Pesti népkört“ a „Budai szabadelvű népkört“, a Fortuna temetkezési egyletet, a kecskeméti népkört, a nemzeti dalkört, a budai, Unió és műegyetemi dalárdákat, a dunagőhajó-társaság, s több vasúttársulat küldötteit, a baloldali kört, melyet Ghyczy Kálmán vezetett, s a Deákört.

A templomban bent az ország díszje, virága volt képviselve. A templom egészen gyászszal volt bevonva, s a fekete alapon a Baththányi család és Pest város címereit díszelték, a szónoki széket pedig az országé. A ravatalra szántalan gyertya vetelt havány fényt.

A nagy közönség számos tényezőit láthatuk itt egybegyűlve, s az újabb nemzedéket, mely eljött, hogy a magasztos példán tanulja meg a hazát szeretni.
 A mint az egyházi személyzet összegyűlt, szentélyen át a nagy vértanu családja érkezett meg. Baththányi özvegyét fia Elemér vezette, s ő valamint leányai méltóságjelvény magyar gyászru-

hát viseltek. A család a ravatalhoz közel az első padban foglalt helyet.

A szertartást Szabó József felszentelt püspök, a primás helyettese vezette, fényes segédlettel. A hamvak beszentelése után a zenekedvelők egylete Mocsy Mihály karánakét adta elő, s aztán Piry Cirjek zarádfonok tartott lelkes alkalmi szónoklatot. Meghatáon rajzolt, mikép rejté el egykor Dank Agap a drága hamvakat, s jelenköt mint látogató a bus helyet a halott imádkozó özvegye. Csak jenen kevesen tudták e szomorú eseményt, — szónok maga is csak 16 év előtt tudá meg a zárda e szent titkát, és a zárda megtartá a titok zentségét s ők megőrzé a nemzet drága halotját a mai napig. Most eljött az idő, hogy a titok lelepleztessék, s a még fennmaradt hullarészek ereikélyent a kegyeletes nemzet adassanak. Búszkén fogjuk mutatni, — monda tovább a lelkes szónok — a sirbolt látogatóinak a koporsó helyét, hová 20 év előtt tették a dicsően elvezett Baththányi Lajost, kinek hült tetemet kivétték a szőlőből, egy dicsó sirba tették, s ezen sir még a késő nemzedéket is emlékezteti fogja a baza, az alkotmány s a királyi szeretelére; mert bizonyos, hogy hibe volt ő a fejedelemnek, láng kebelrel szerette hazáját, s annak alkotmányát kért volt ellenéitől a halált is elfogadni. De az ő kivaló élete, s kiontott nemes vére nem boszuért kiáltott az egekbe, — hanem a béke, a szabó alkotmány áldásáért.

A gyászbeszéd után a dalárdák Knaht vezetésével Beethoven „Miserere“-jét énekelék, mire a menet szép randben megindult.

Elő a városi huszárok teljes díszben, a czéhek, temetkezési egyletek, kereskedő testületek, az ő-budai hajótársi zenekarral, aztán az állanvasutó személyzete, a kereskedő ifjak egylete tollas fővegekben, a gazdaszónok egylete hölgyei mély gyászban, a malomüzöltek és egyetemi polgárok, a pesti, kecskeméti népkör, a Fortuna temetkezési egylet, a budai szabadelvű népkör, s ezek előtt a pesti honvédszólójai zenekara. Ezután a régi honvédség hosszú sora következett, vidékiek, pestiek, budaiak együtt, utoljén zenekar, mely elindult a Marcher indulóját hangoztatta. A kormányt át miniszter képviselte.

Deák Ferencz gyalog vett részt a menetben a Sip-utca irányába.

Pestmegye küldöttségét Beithy Lajos első alispán vezette. Azután következett Pestváros halászpálya teljes díszben. A törvényhatósági küldöttség közt ott láttuk Debreczen város galambhajó polgármesterét Kovács Lajost, Komlósy Imrét két debreczeni polgár kíséretében. A papságot mintegy 100-an képviselték.

Ezek után a gyászkoesi következett 24 kivont kardos és száz viaszszövetekes pesti polgártól környezve. A koporsó gyász szalajait hatóság tisztviselői tartották. Mindjárt a koporsó után mentek a nagy halott fia Elemér, veje gr. Baththányi Géza, s több közeli rokon gyászpompában. Ezután a hat gyászhintó következett. Az elsőnek ablakai is fekete fáttyollal voltak befűgöngyözve. Abban ültek az özvegy és leányai. A második kocsiiban nagy halmoz babér koszorut láttunk, a többi kocsiiban magyar gazdaszónok foglaltak helyet.

A kocsi után a munkás egylet haladt, zászlóval, és élén Táncsics Mihálylyal, majd huszárok és kocsik hosszú sora következett, s utánok a to-meg tarka chaosban folyt össze. Egész Buda-Pest

— Én Evelyn Róbert, New-York városból ép testtel és lélekkel, végredeletem hagyományozom ezennek kedves nőmnek, Evelyn Máriának összes vagyonomat, ingót és ingatlant egyaránt, minden fönnyagysá nélkül. Meggyőződtem, hogy vagyonom nem mehet méltóbb kezekbe át és hogy ő méltányos lesz gyermekeim iránt, kik még nincsenek szárnakra bocsátva. Én ezt nemes szívvel bízom. Evelyn Máriát és végredeletem egyedüli és korlátlan végrehajótján jelölöm ki. Irtam egyezzer nyolcszáz ötvenegyedik évben, mártius hó tizedik napján.
 Milburn Ralph s k., Evelyn Robert s. k., Dent Edwin s. k., mint tanúk.
 orvostudor.

E nevezetes okmány felolvását minden régi pillonattal csend követte; csak Evelynné fájdalmas zokogása töré át.
 — Szégyen, jó drága férjem! — jajdult föl — nem is fog ő csalódnai bennem vetett bizodalomban!
 — És én határozottan tagadom — szóló Lionel — hogy ez nagybátyám végakarata. Én meg vagyok győződve, hogy ő ily gyalázatos okmányt nem jegyezhetett alá.
 — Én sajnálom tagadom, hogy az, atyámnak végredeletem — szóló Edith.
 — Sziveskedjenek önök az asztalhoz közeledni — szól Gáspár — hogy meggyőződhessenek az alírás valóságára felől. Egyébiránt én minden pillanatban hajlandó vagyok arra eskütni tenni és nem kétlém Dr. Dent sem fog attól vonakodni.
 Az ügyvéd átnyitá az okmányt a közelebb lévő Lionelnek, ki Edithel és Klárával megvizsgálta az alírásat. Azonban mindnyájan fájdalommal vették észre, hogy az csakugyan Evelynné kézírása s kénytelnek voltak azt bevallani.
 — Nos meggyőződtek önök? — kérde Gáspár, alig rejtve el a diadala feletti örömet. — Lionel mítsém válaszolt, hanem intett unokanővéreinek s ezekkel együtt odahagyta a termet.
 — Ugy látszik — szól Klára, midőn az elöcsarnokba kiléptek — hogy én koldusbotra jutottam.

— Van nekem annyim kedvesem, hogy ketten is megélhetünk belőle, — válaszolt Lionel — de arról ugyan senki sem képes engem meggyőzni, hogy abban a levélben nagybátyám végakarata van lefektetve. Mily gonosz uton-módon juthattak az alírásához, azt természetesen meg nem foghatom.

— Uram és urhölgyeim, — szól mister Pokely — késsen vannak önök? És midőn senki sem válaszolt, zsemet az okmányra vetve, így folytatta: — Az előző nap a kocsiban, melyet a kocsisvezető az országgyűlésre vezetett, az övé — szóló Edith.
 — Az országgyűlésen részt vevőket, hogy mindamellert ama papiron nem az országgyűlésre

lakosság, s mintegy 30,000 idegen volt talpon, s az ablakból lenézve e gyászmenet hosszú fekete folyamból hasonlított, mely méltóságjelvény hómölygöve tona medrében.
 Ötveneg óráig tartott, mig e nagyszerű menet a nemzeti színház előtt elvonult. Több volt 100 lobogóval. A temetőbe 7/6 órakor értek ki, bol is a gyászmenet két elő falatt képezett, s az egyházi szertartás után Barna Zsigmond Pest város főjegyzője tartott jeles beszédet, s a dalárdák Egreszy Béni „Bucsuosóját“ énekeltek, s a sir óra s 10 perczok fogadta a magyar haza szentügye maradványait.
 A sirba eresztett koporsóra a boldogult gyászoló özvegy tette a megemérléti babérokoszorúk eszéjét, s ezt számos más követé. A gyászmenet 7/6 órakor kezdett oszlani.
 Ekkép ment végre azon ünnepelel, melytől előre annyian féltek! — méltóságosan, díszesen komolyan, s az ünnepelel rendét, díszét a mintegy 80 ezerre tehető közönség közül sem szóval, sem tettel, senki nem zavarta meg. Nem hiába helyezte Pest város a gyászmenet komolyságának megővását a „nemzeti önéretet védpaisza alá“, mert a nemzeti önéretet csakugyan meg is védte azt.

— **Adalék a Baththányi-ünnepély részleteihez.** A „Magyar Ujság“ ezen czim alatt a következő pikáresztől közli: A József-főherceg gyalozezd s általában a fővárosban állomásozó összes gyalog és lovas katonaság ma a temetés egész napján feyver-készességben állott a katonalaktanyakban. A honvédek pedig bezárták a barrakkokat. Szeretnék nevetni a kormányt e gyászban, ha nem volna oly elismorító.

Ujdonságok.

— **Előfizetési felhívásunkat mal számunkkal küldjük szét. Ajánljuk a t. cz. Közönség figyelmébe.**
 — **Debreczenhez tartozó puztáknak** a város területére törvény utján bekebelezése iránti kérvény — a városi lakosság és a puzták s puztabeli részek birtokosai részéről — kinyomtatván, szétosztatták a lakosság közt, a közbirtokossági tanácsokmányból kelt következő felhívással: „A kérvény eredeti irott példányát a képviselőházhoz benyújtani, de ezt szükség aláírni minden debreczeni birtokos lakosnak, ki városunk megmaradását szívvel viseli és azért buzgólkodik Debreczen városát puztáknak elszáraztatásának és a szomszéd megyék hatóságára alá ne hajtassanak. Ez okból felhivatunk polgártársainkat, hogy midőn az eredeti kérvény aláírása végett házaiknál megkerestek fognak, az eredeti feljómáradt aláírni sziveskedjenek. — Kelt Debreczenben, június 8-án 1870. — A közbirtokossági tanácsokmány megváltozásól L a k y L a j o s m. k. tanácsnok.

E kérvény alkalmából holnap délelőtt templom után utczánkint a négyülések (jobb ban birtokossági gyűlések) tartanak, meg pedig hatvanutczára néve a „Bika“ vendéglőben, péterfári néve: az egyházi tanácssteremben, csapóutczára néve: csizmadiaszobákban, czeg utczára néve: a polgári casiao nagy teremben, vargauczára néve: a felférő vendéglőben, piac utczára néve a városház nagyszobában.

— **Mit szándékozol ott tenni? — kérde az ifju.**
 — Nos, én ugy vélekedem, hogy te egy óráig sem szándékozol többé e fedél alatt időzni. E végredeletem folytán e birtok már Evelynné asszonyságé, s ha maradtánál, csak égen megléteznék általa. Menjünk azonnal Yonkersbe, hol én egyelőre a fogadóban akarom magamat elszállásolni, míg mister Templeman a dolgot tisztába hozhatja.
 — Igazad van Edith? — Nektek nem szabad tovább itt maradni. Eredjétek leányok, szedjétek össze holmitéket; addig én itt lent várok rátok.
 Fél órával később megindultak gyalog Yankers felé.

Mister Templeman Baltimorsoba megy.

Két vagy három nap mulva, midőn mister Templeman Reginaldot fogságában meglátogatta, uti börtönjét rendezte a derék ügyvéd.
 Rendkívül forró nap volt és csak terveinek nagyfontossága bírhatta rá e kényelemben szokott férfit, hogy mintegy 100 fontnyi melegben vasutra szájna magát, tekintve még azt is, hogy ő nem azok közé tartozott, kik csak 5-6 perczig is, hogy öny hylene modulatlannul ülni képesek. Hol előre hajlott, hol hátra veté magát, majd fölegyenesedett, sőt egész utazás alatt állva vezetett maradni, ha ez nagyon föl nem tünik az utasok előtt.

Philadelphiba érkezésük alkalmával darab egy szárnyuonatra várakozván, hazamosabb ideig kelle várakozni. Ö ezalatt a „La Pierre“ hotelhez ment, megfordított, pompásan ebédelt, finom havannát szitt utána és Philadelphiat, melytől mindig forró, szemvilkol, kiállhatlan, egybanu városnak nevezett, most hirtelen kies szinben tánt föl előtte, elannyira, hogy nem sokat bándokdott volna, ha életének hátralevő részét Philadelphában kellene is töltene. Majd visszaballagott egészen kedélyesen az indóházhoz, hogy a vonaton tovább folytassa útját.

Mihelyt beült a kocsiba, első dolga volt mellette ülő szomszédját szemügyre venni. Magas, tekintélyes arcú, mintegy 40 éves férfi lehetett ez, kinek vonalúsi értelmességét áruktak el. Már egyszer említtük, hogy az ügyvéd rendkívüli tehetséggel bírt, az arczvonásokból valakinek jellemét leolvanni. Elhatározta magában, hogy e férfial társalgásba ereszkedik.

— **Geréby és Hannig.**

német katolikus egyháznagyok legtöbbjéig is kijelenté idegenkedését ama hitága.
 magyar és osztrák püspökségek is hatalenzéket képeznek . . .
 indenzeknél fontosabb azon bir, mely újabláplékokt nyer, hogy a francia császár, a atlansági hitágazat kiáridetése esetében, Rómából segédcsapatait.
 ekkor Róma visszaadtván Olaszország-pipa világi hatalmának is vége!
 Madridban a királyválasztási moz-meg folyvást és mind jobban igazotottságtartják a kedélyeket. Montpensier hívei t elkövetnek, de az eredmény bizonyosan 7-ki cortesülésben Rios Rosas hangszolyozta választás szükségét, mely véget vet az iznak, mig az idegl. állapot csak a köztávarára működik.
 Bukarestben nagy igazotottságuk a képviselőválasztási mozgalmakban. határozott radikál érzelmu képviselőjelölt biztosítva van megválasztatásuk.

Legújabb.

M a d r i d, j u n. 8. Gibraltnál a rabangolt tisztet támadtak meg, azonban a polgárőrség kiszabadítá őket; egy szegény rablót megsebesítettek, és egy másikat. A spanyol és angol kormányok bizonyos ábulyokban állapodtak meg, melyek Gibraltna rablások megállítására végett lesznek éptetőndők.
 K o n s t a n t i n á p o l y, j u n. 8. Kromi trónörökös ide érkezett, és teljes fogadtatott.
 B u k a r e s t, j u n. 8. Hg. Ghyka Devel minister, az első választókerületben Ivan ellen, nagy szótöbbséggel képviselőválasztott.
 K o n s t a n t i n á p o l y, j u n. 7. este. ban e hó 5-én dühöngő borzasztó tűzkövetkező részletek jelentek: A gazdanyek által lakott városrészt is a lángok ékta lett.

Az olasz munkás-telepet képező városrészt egészen leégett. A halottak számát nem hatmi meg pontosan: minden pillanatban nagy elő-egyvet a romokból. Eddig ottat találtak.

Hatásból részéről kigyladott francia köpalota egy gozós parancsnoka és legényalt mentetett meg. A kormány sátrakat áll és elmesztereket osztat ki.
 Évi Eliot épen a legveszélyes kényszerűségaban menekült ki az égo palotából; a majdnem befelelván.

Szotmány alkult segélyezés végett Tete szeged irítottak alá. Az összes követségek nem resztük nemzetbelleiket, a „Levant“, mely ezen közölkömetny a rendőrségtől 7000-re teszi az elpusztult házak számát.

Közgazdászlat.

E. Debreczen, jun. 9. Piacunkra a befeleltébb csekély, pár szekér kenyeren a mi kapos volt, alig hoztak egyebet.
 Hőjárásunk a legkedvezőbb, mindenféle nártz jutott, reggel bőven megeredt a tar-sótt, ugy, hogy utczánkint 16-17 helyen székeztet. A jövő hét nagy munkálatsze-re, toleg a második ízben kaplatszat, a reményt légr, a munkások bére bihetően emi fog. Az árucikkék árai változatlanok.

Vereségi hirdemény.

Medgyesi örökösöket illető pétéria-1952. sz. a. **huz és földje**, f. évi **15-én d. u. 3 órakor** a hely szilvanus árverésén a fog adati. A fel-alulított tiszeki tanácsosnál addig is kinthetők

Kelt Debreczenben, jun. 4. 1870.
Balkányi Sz. Lajos,
 tiszéki tanácsos.
 özsde, jun. 9. Cs. arany 5. 76. ezűst 11925
 szerk. s kiadótludj. **Oláh Károly.**
 Beszélőtárs. **Borostyáni Nándor.**

FERENCZ

telében

lenkezésében (néreis) törtött

festékek,

valamint

erti veteménymagvak,

szér áruk

on jótállás mellett kaphatók

Czeglédutczán

a Takarékpénztár háza alatt.

MENT

ablákat

gyülestermek, előcsar-sók, fürdőszobák tala-

Geréby és Hannig.

Legújabb.

A képviselőház tegnapi ülésében benyújtott Debreczeni iránti törvényjavaslat bekebelezése iránti kérvénye.

Az Alföld-Fiumei vonal eszék-károlyvárosi részének kiépítése iránti törvényjavaslat általánososságban elfogadottat.

Bécs, jun. 10. A trient körüli közársági bandák megjelenéséről, valamint a Bécs, Berlin és Petersburg közti sürgönyváltásokról hírek alaptalanok.

Bécs, jun. 10. A tanítók gyűlése, figyelembe véve a törvényhozás jelenlegi állását és a politikai helyzetet, — azon indítvány felelt, hogy egy német tanító-egylet lenne alapítandó, napirendre tért át. A gyűlés ennél fogva elhatározta, hogy ezután is maradjon érvényben a tanítók szabad gyűlékezése.

London, jun. 10. Dickens Károly, ismeretes költő, agyszélhűdés következtében meghalt.

Florenz, jun. 10. Az olasz határ-Bezzional komoly összeütközés történt a csapatok és forradalmi bandák közt.

Bécs, jun. 11. Piaczunkra a mai behozatali kielégítések mondható, több szekér élt, kenyér, s egyéb élelmiszerek-félehozott, de a vásárt a bőven megeredt s tartósan esett eső szétzavarta, az élet árak néhány krral lejjebb szálltak, a tengeri ára tartja magát, köbönként 6 ft 10—30 krron kelt. Szalonna árak változatlanok.

Májusárak folytonosan esős, tegnap, s ma bőven hullott az eső.

Dr. J. G.

Közgazdaszat.

Debrez, jun. 11. Piaczunkra a mai behozatali kielégítések mondható, több szekér élt, kenyér, s egyéb élelmiszerek-félehozott, de a vásárt a bőven megeredt s tartósan esett eső szétzavarta, az élet árak néhány krral lejjebb szálltak, a tengeri ára tartja magát, köbönként 6 ft 10—30 krron kelt. Szalonna árak változatlanok.

Májusárak folytonosan esős, tegnap, s ma bőven hullott az eső.

Nyílt tér.

ORVOSI

műutazás.

Régi és idegbetegek számára megkeves ideig találtatik czeleged-cza 29. sz. a. Fogad d. e. 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig itt helyben. Szegények ingyen. 238. 1—3

Dr. J. G.

Árverési hirdetmény.

A Medgyesi örökösökkel illető péterhá-utcai 952. sz. a. ház és földje, f. évi június 15-én d. u. 3 órakor a hely színen nyilvános árverésen a fog adtni. A feltevések alulírott t. székli tan. székli ügy. is megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, jun. 4. 1870.

Balkányi Sz. Lajos, tsvszéki tanácsos.

256. 1—3

Bécsi tözdsz, jun. 11. Cs. arany 5.75. ezüst 119.—

Felelős szerk. s kiadótlaj. Oláh Károly.

Szerkesztőtárs: Borostyáni Nándor.

bal annak hasadékaiba. A szerencse azonban nem kedvezett nekik, mert az udvaron őrt álló katonák észrevették őket, lármát ütött s így megghiúsítá a szökést. Mindhármat még sulyosabb írizet alá tették.

Bihar megye bizottmányának viharos gyűlése volt legközelebb Nagy-Váradon. A jobboldali elem erősen küzdött a balpárt ellenében, midőn az a küldöttségi jelentésre az ellenindítványt elhárít s erősen folyt a felett a vita, hogy általános tárgyalás alapjául a küldöttségi jelentés, vagy Márton Lajos, — ki az ellenzék részéről hatalmasan imponált, — fogadtassa-e a tervezete a törvényjavaslatra vonatkozólag; végére is M. L. tervezete fogadtatott el s kezdetét vette a részletes tárgyalás.

Pauler Tivadar mostanában N.-Váradon időzött, hol fátylászzenével tiszteltette meg.

A fiumei nagy rémületben vannak, majd minden harmadnap új meg új földrangást tapasztalván. Némely ház annyira megrepedezett már, hogy a lakók inkább a szabad ég alatt hálóznak, mintsem a bizonyos veszélynek kitegyék magukat.

A jászberényi honvédszobor leleplezési ünnepélye e hó 13-án lesz.

Karczagon közelebb a honvédség fegyvergyárolatot tartott, mely alkalommal először szülőzsenyest, kettő pedig fején életveszélyes sebet kapott. Mint a vizsgálatból kitűnt, az ügytelenséghez dévajág is járult, vagy tán ennél is több, mert az egyik fegyverben kavics volt.

Külföld.

Legújabb sürgönyök szerint a pápai kormány nagy előkészületeket tesz, miután a garibaldisták inváziójától tart. Magában Rómában is folytak az erődítési munkálatok. Az aventini hegyen árkok, sáncok, torlaszok épülnek. Mosolyognak kell e haszontalan erőködésben. Ha a francia csapatok az egyházi államban maradnak, akkor IX. Pius világi uralmát úgy sem fejegetti baj; de ha kivonulnak, akkor bizony a szent lélek, sem szent Péter gyűlésvész bada nem fogják föntartani a pápai kormányt.

Az olasz republikánusok terveiről Rómában ellen az írják, hogy Blixio tábornok titokteljes vállalata oda céloz, hogy Terracina mellett forradalmi csapatok kössenek ki. Egvidejűleg északról Viterbon át is rendeznek betörést. Azt hiszik, hogy Rómában négy olasz tiszt nyomára jutottak, kik főleg a domináló magaslatoakat és védmívket szemlélik meg.

Páriból igen kevés új hír érkezett. Olivieri győzelme a kamra 4-ki ülésében képezi ott a közdiscussio fő tárgyát. Ugy látszik, hogy az Olivieri-cabinet végörjára felé közeledek. A baloldal elszakad tőle, a jobboldal pedig oly szövetséges, melybe épen a veszély pillanatában bizni nem lehet. E párt a reactio győzelmét óhajtja és azt készíti elő. Ma még csak sérti, bántja a minsteriumot, de mellette szavaz, mert tudja, hogy ideje még nem érkezett, hogy a császár meg tartani akarja a kabinetet. De mihielyt veszté a császár nézeteti megváltozásának. Clement Duvernois és Jerome David urak azonnal megadják Olivliernek a kegyelemei dőfését.

Kedvező hírek érkeznek az orosz császár egészségi állapotáról. Legújabbban azt írják Berlinből, hogy azon erély, melylyel a rendőrség az Emsben mulató czártól a közönséget távol tartja, nem merényletektől való féltelében gyökerezik. A czáron ugyanis oly betegség jelenlése mutatkozik, mely nagyon is emlékeztet a meghalt IV. Frigyes Vilmos szenvedésére.

Azért ez utóhoz nem új politikai kombinációk füzendők, hanem csak azt mondhatni, hogy Oroszországban trónváltozás van kilátásba

mára: „Orpheus az alvilágban.” Vig operette 3 felv. zenéjét szerezte Offenbach Jakab. A szerepek mind jó kezekben voltak. Blaháné, Tannerné, Dalnokiné, Mánokiné, Berzsenyi Julia, Gerecs, Philippovics és Szabó osszhangzólag jól játszottak. Főleg Szabóban klasszikus szeméremesítére látták Jupiter. A jutalmazott sokoldalú érdemeinek elismerésül, ki különben most Mars szerepét vitte, tehát alig szökött hármat, a közönség igen nagy számmal jelent meg.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjesztő közegek, így a művészet iránt minden időben meleg részvételt viseltek, a jelen színdíny alatt, nem tudni mi okból, közönnnyel fordul el a drámai előadásoktól; ma ismét, mint minap Zöldy jutalomjátéka alkalmával csekély számú hallgatóság gyűlt egybe, holott mind a szerencsés kivitelű színmű, mind a sikerült előadás megérdemelt volna, hogy a fődíj (1) zsuffóság megteljen. Ez előadás összehasonlítható a tavalyival. Római óriási haladást mutat fel Maurice György, tegegerész szerepében. Mindazon nehézségekben, melyeken tavaly még nem tudott felülemelkedni, sikerrel diadalmaskodván, jätéka kifogástalannak, sikerlelesen korrektnek nevezhető. S ha a „Nagyváradi Lapok” azon állítást, hogy Római a maga nemében jelenség a „legnagyobb magyar színész” kiessé túlzott s merésznek tekintettük ma, midőn őt Othellónál is nagyobbban tanultuk ismerni, meggyőződünk annak igazságosságáról. Beresényi (Causade Antal) némely helyt erősen darabos; de sok jelenetben s az egész ötödik felvonásban művészi volt. Szakál Roza (Hortensia) sokkal jobb volt mint reméltük. Beresényinél szintén ügyesen adta Paulinát. Mándoky (D'Arbel), Dózsa jó megoltdottak feladatukat. Chován, mint Langlois elősmódot alak volt.

Szerdán, jun. 8-án: „Saint tropezai urnó és a méregkeverő.” Francia dráma 5 felv. Írták: Anicet, Bourgois és Denney. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy városunk érdekes közönsége, mely különben a tudományosság és műizlést terjes